

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Αφού ο Λύσανδρος ρύθμισε την κατάσταση στην Λάμψακο, τοποθετώντας δικούς του ανθρώπους, έπλευσε εναντίον του Βυζαντίου και της Χαλκηδόνας. Οι κάτοικοί τους επέτρεψαν την είσοδό του στην πόλη, αφού διασφάλισαν την έξοδο των Αθηναίων φρουρών κατόπιν επίσημης συμφωνίας. Όσοι, επίσης, πρόδωσαν το Βυζάντιο στον Αλκιβιάδη αρχικά κατέφυγαν στον Πόντο και στη συνέχεια στην Αθήνα όπου και τους δόθηκε το δικαίωμα του Αθηναίου πολίτη. Ο Λύσανδρος και τους Αθηναίους φρουρούς και όποιον άλλο Αθηναίο πολίτη έβλεπε οπουδήποτε, τους έστελνε στην Αθήνα, παρέχοντας ασφάλεια μόνο σε όσους έφευγαν με πλοία για εκεί, όχι όμως για άλλο μέρος, επειδή ήξερε καλά ότι όσοι περισσότεροι μαζευτούν στο άστυ και στον Πειραιά, τόσο γρηγορότερα θα παρουσιαστεί εκεί έλλειψη τροφίμων. Και αφού άφησε τον Σπαρτιάτη Σθενέλαο ως αρμοστή του Βυζαντίου και της Χαλκηδόνας, ο ίδιος κατευθύνθηκε στην Λάμψακο με τον στόλο και επισκεύαζε τα πλοία.

B1. Ο Λύσανδρος μετά την αδιαμφισβήτητη νίκη του στους Αιγός ποταμούς δεν επαναπαύεται αλλά προχωρεί σε μεθοδευμένες κινήσεις που θα οδηγήσουν στον πλήρη αποκλεισμό της Αθήνας. Αρχικά, εγκαθιστά δεκαρχίες ολιγαρχικών στη Λάμψακο για να ελέγξει το καθεστώς της πόλης και πλέει εναντίον του Βυζαντίου και της Χαλκηδόνας στερώντας με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα ανεφοδιασμού της Αθήνας από τη θαλάσσια περιοχή του Πόντου. Τοποθετεί σε αυτές τις δύο πόλεις Σπαρτιάτη διοικητή για να διασφαλίσει το ολιγαρχικό καθεστώς, ώστε να είναι έτσι ο απόλυτος ρυθμιστής της πολιτικής κατάστασης.

Στη συνέχεια, στέλνει πίσω στην Αθήνα την αθηναϊκή φρουρά και όλους τους Αθηναίους που συνελάμβανε επιδιώκοντας την αύξηση του πληθυσμού και τον συνωστισμό που θα είχε ως άμεση συνέπεια την έλλειψη τροφίμων. Έτσι, οι Αθηναίοι, που ήταν αποκλεισμένοι και από τη στεριά, αφού πολιορκούνταν επί δέκα χρόνια, θα υπέφεραν από την έλλειψη τροφίμων και θα παραδίδονταν πιο εύκολα. Τέλος, ο Λύσανδρος επιστρέφει στη Λάμψακο για να επισκευάσει τα πλοία και να προετοιμαστεί για να επισκευάσει τα πλοία και να προετοιμαστεί για τον ναυτικό αποκλεισμό της Αθήνας.

B2. Τη θλιβερή είδηση της ήττας στους Αιγός ποταμούς μετέφερε η Πάραλος, το ιερό πλοίο των Αθηναίων, που έφτασε τη νύχτα. Η άμεση αντίδραση των Αθηναίων ήταν ο θρήνος και ο πανικός. Όλο το βράδυ δεν θρηνούσαν μόνο τους νεκρούς τους αλλά αναλογιζόμενοι το μέγεθος του κινδύνου φοβόντουσαν και για τους εαυτούς τους, αφού είχαν υπάρξει πολύ σκληροί στο παρελθόν απέναντι σε αντιπάλους και συμμάχους. Ωστόσο, την επόμενη μέρα τον πανικό διαδέχτηκε η ψυχραιμία και η αυτοσυγκέντρωση και συγκάλεσαν συνέλευση αποφασίζοντας την επιχωμάτωση όλων των λιμανιών πλην ενός, την επισκευή των τειχών, την εγκατάσταση φρουράς και την προετοιμασία της πόλης σαν να ήταν σε κατάσταση πολιορκίας.

B3. Στο μεταφρασμένο απόσπασμα ο Ξενοφών αναφέρεται στις ενέργειες του Λυσάνδρου λίγο πριν τη μάχη στους Αιγός ποταμούς. Παρατηρούμε ότι δεν παρασύρεται από τις προκλήσεις των αντιπάλων αλλά με απόλυτη ψυχραιμία και ηρεμία θέλει αυτός να επιλέξει τον χρόνο της επίθεσης. Έτσι, κατασκοπεύει τον αντίπαλο για τέσσερις συνεχόμενες μέρες ώστε να σιγουρευτεί για τις κινήσεις των Αθηναίων και να επιτεθεί όταν κρίνει ότι είναι η κατάλληλη στιγμή για να τους αιφνιδιάσει. Αλλά και μετά τη νίκη του στη ναυμαχία δεν κάνει βεβιασμένες κινήσεις. Ενώ θα περίμενε κανείς να κινηθεί άμεσα εναντίον της Αθήνας, δεν το κάνει αλλά προχωρεί σε μία σειρά

ενεργειών που θα εξασφαλίσουν την εύκολη παράδοση της πόλης στους Σπαρτιάτες λόγω της έλλειψης τροφίμων. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι και στις δύο περιπτώσεις ο Λύσανδρος έχει οργανώσει ένα μεθοδικό σχέδιο δράσης και σε καμία περίπτωση δεν παρασύρεται σε βιαστικές κινήσεις. Όλα αυτά αποκαλύπτουν τις στρατηγικές του ικανότητες, την εμπειρία του και τη διορατικότητά του, στοιχεία απαραίτητα για έναν στρατηγό.

B4.α.

αφετηρία → αφέντες

επίδοση → διδούς

είδηση → είδώς

σύλλογος → συλλεγῶσιν

εφαρμόζω → ἀρμοστήν

β. παραγγέλλων → ἐπάγγελμα

πενθοῦντες → πένθιμος

πείσεσθαι → πάθος

ἀποίκους → οικία

κρατήσαντες → επικράτηση

B5.α. ἀσφάλειαν → ἀσφαλεία

ἀρμοστήν → ἀρμοστὰ

ναῦς → νεῶν

τειχῶν → τείχει

φυλακάς → φυλακήν

β. ὑπεδέχοντο → ὑποδεδεγμένοι εἰσὶ

ἐγένοντο → γένη

ἴδοι → ἰδὲ

ἔσεσθαι → ἔσται

πείθεσθαι → ἐπάθετε

β6.α. πλείους: Ὑποκείμενο στο ρήμα συλλεγῶσιν

τῆς Παράλου: Ὑποκείμενο της χρονικῆς μετοχῆς ἀφικομένης που εἶναι γενική ἀπόλυτη

τῶν Ἑλλήνων: Ονοματικός, ετερόπλευτος προσδιορισμός, γενική διαιρετική στο πολλούς.

τῇ ὕστεραία: Επιρρηματικός προσδιορισμός, δοτική του χρόνου στο ἐποίησαν

ἀποχῶσαι: Ὑποκείμενο και τελικό ἀπαρέμφατο στο ἀπρόσωπο ρήμα ἔδοξε.

β i) Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση λειτουργεῖ ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ἔπλει.

ii) Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση που λειτουργεῖ ως αντικείμενο στη μετοχή εἰδῶς.

Επιμέλεια: Θάνος Πελώνης